

Македонско-грчките односи се на ниво на студена војна. Потезите кои дипломатијата на соседната земја ги презема против нашето постоење, не соодветствува ниту на минималните европски стандарди, а уште помалку на правилата кои извираат од меѓународното право. Уште попоразителен е фактот што сите овие девијации доаѓаат од земја-членка на НАТО и на ЕУ, на држава која себеси се декларира како зачетник на европската цивилизација, основоположник на европското обединување. Грција не може да се преиспита. Некои земји од Европа дури се сомневаат дека можат да ја скротат во намерите кои таа ги има кон Македонија. Грчката растрчаност низ светот, перверзната злоупотреба на одредени земји со подмитување, само за да го променат својот однос кон Македонија, е знак дека мора да се преиспита секој чекор во односите со јужниот сосед.

Прекинувањето на преговорите за името е повеќе од потребна промена на планот, барем привремена, додека официјална Атина не се откаже од своите патешествија низ Африка и Јужна Америка.

Прекинот на дијалогот со Нимиц и со Василакис требаше да биде одговорот од Македонија, веднаш по завршувањето на Самитот на НАТО во Букурешт, кога Караманлис стави вето на нашето членство во Алијансата.

Доколку и сега, по дрската грчка пропаганда останеме на ставот да изнајдеме заедничко прифатливо име за да можеме побрзо да станеме членки на НАТО или на ЕУ, тогаш Бакојани ќе биде уште поупорна во настојувањата пред светот да не опише како држава која полека но сигурно потклекнува и која наскоро би можела да попушти. Офанзивноста на македонската дипломатија и на македонските лобисти мора да продолжи со ненамалено темпо.

Чекор напред, два назад, па два напред, еден во место... Всушност, дипломатијата е таква, како да го играте "Пајдушкото". Уште да може да се надмине раскараноста на македонскиот државен врв, кој сериозно се одразува на нашиот имиџ на меѓународната сцена, тогаш ќе имаме помал негативен бумеранг. Грците се обидуваат тоа да го искористат. Не треба да се убедуваме кој е виновникот за киселата чорба која некој ни ја поттура за сркање, туку реално да фатиме поинаков и покорисен пат за конечна победа против непријателските пропаганди.

Повеќе израелски стопанственици, меѓу кои и производители на козметика, од Одборот за доделување имиња при израелската Влада побарале да се промени името на Мртво Море. Кога потрошувачите на етикетата на козметичкиот производ ќе забележеле дека тој е направен со минерали од Мртво Море, тоа веднаш ги асоцирало на смрт, што придонесувало за слаба продажба на артиклите. Одборот навестил дека наскоро ќе го разгледа предлогот на стопанствениците, но засега немало иницијативи за ново име на "соленото море". Доколку Одборот ја прифати молбата на предлагачите, тоа ќе значи дека името на Мртво Море повеќе ќе го нема во државните публикации, како и во географските атласи.

Инаку, хебрејскиот назив за Мртво Море значи море на солта, односно Солено море. Се претпоставува дека морето го добило своето име во првиот век, кога со областите околу него владеел Плиније помладиот.

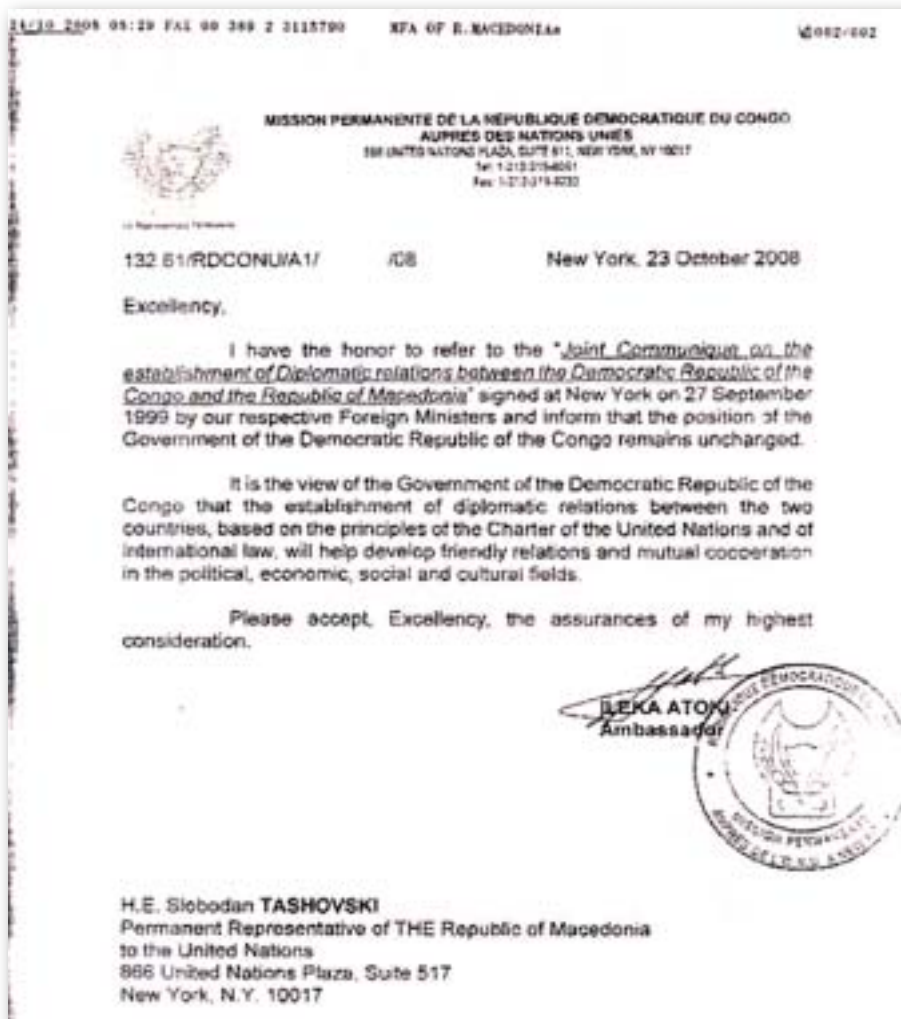
Израел веќе спроведе испитување на јавното мислење во земјата, според кое 42 отсто од испитаниците се залагаат за промена на името на Мртво Море, додека 52 отсто се против. Не е исклучена варијантата за евентуална промена на името да се оди на референдум, па граѓаните да бидат тие кои ќе одлучат за тоа, а не стопанствениците, односно Одборот за доделување на имиња при Владата.

Кон крајот на јануари годинава светските медиуми ја пренесоа информацијата од Литванија дека оваа балтичка земја има намера да го промени своето име на англиски јазик, за да може изговорот да биде полесен. Единствената причина за тој чекор на Владата во Вилнус беше да се привлечат повеќе инвестиции од западниот свет и повеќе странски туристи. Името на државата на литвански јазик гласи Лиетува и било тешко за изговарање на англиски, особено за оние кои доаѓале од англосаксонскиот свет. Од друга страна,

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

ГРЦИТЕ ПОЧНАА ДА ИГРААТ ТАМБА-ЛАМБА

ДОКУМЕНТОТ ОД КОНГО СО КОЈ СЕ ПОТВРДУВА СТАВОТ ЗА ПОЧИТУВАЊЕ НА УСТАВНОТО ИМЕ НА МАКЕДОНИЈА

пак, многу луѓе ги мешале имињата на Литванија и Летонија, сметајќи дека станува збор за иста земја. Заради сите овие факти, земјата размислувала во насока на промена на државното име, со надеж дека тоа ќе придонесе за поголема промоција на земјата.

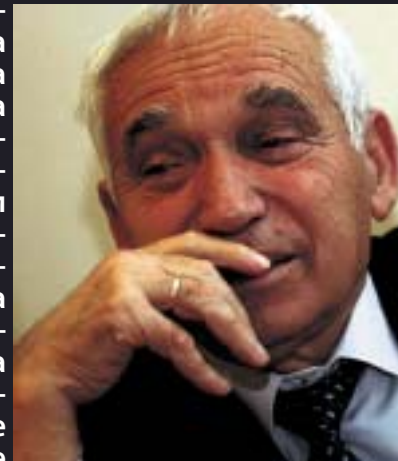
Сепак, досега, и по 10 месеци од иницијативата, не е поднесен ниту еден предлог за ново име на државата. Противниците на таа идеја повикаа на референдумско изјаснување на граѓаните на Литванија, без чиј глас тој проект би

бил беспредметен и антиуставен.

Сега многумина ќе се прашаат зошто ги спомнуваме овие примери од различни делови во светот. Заедничкиот именител на овие два случаја е промената на името. Во слична ситуација денес се наоѓа Македонија, но за разлика од Израелците и Литванците, кои сами си предлагаат иницијативи за нови имиња на морето, односно на државата, заради комерцијални причини, во нашиот случај тоа е поинаку. Некој сака нам сосила да ни наметне друго име,

Грција нема право да ѝ наметнува име на Македонија. Името и идентитетот на еден народ и држава се егзистенцијално прашање и суверено право на сопствен избор.

Кога станува збор за такви егзистенцијални политички проблеми на еден народ, на една држава, не може

друга држава да диктира како да се нарекува таа. На Грците многу пати сум им кажал - вие едноставно не знаете што сакате. На која основа ѝ го одрекувате правото на Република Македонија да се нарекува Република Македонија? Таа постоела во југословенската федерација близу половина век со тоа име. Покрај тоа, несоодветна е и привремената референца.

Željko Želez

кое не се совпаѓа со мислењето и со желбата на народот, кој живее во македонската држава. Некој со уцени, закани и притисоци се обидува да не натера да го направиме она што никој нормален во демократскиот свет и во цивилизациското општење не би го сторил. Некој сака да не одроди, да не асимилира, духовно да не обезвредни, од нас да создаде истрошена група луѓе преку која ќе се докаже дека немаме ниту историја, ниту своја култура, ниту своја автентична иднина.

ГЛУМЦИ

Република Северна Македонија е најдобар предлог кој сме го добиле во сите преговори досега. Црвената линија е да не се откажуваме од термините македонска нација и македонски народ. Многу е битно да не се одбие пакетот на Нимиц во целина, бидејќи само на тој начин можеме да излеземе од меѓународна изолација. Нимиц постојано ни дава предлози, без ние да кажеме што сакаме. Државниот врв веќе нема право да купува време, како што го правела тоа претходните влади. Нема право да биде набљудувач во процесот. Оние кои се одговорни треба да престанат да глумат преговори. Македонија 15 години глуми преговори. Ние кога бевме влада, глумевме преговори, СДСМ, исто така, глумеше преговори. Никој во Македонија не треба да му се лути ниту на претседателот, ниту на премиерот ако објават пред јавноста дека преговараат да најдат компромис.

Љубчо Георгиевски

Кој и да победи на претстојните претседателски избори, односите меѓу САД и Македонија ќе останат многу добри. Двајцата претседателски кандидата, сенаторот Мек-Кејн и сенаторот Обама се проамериканци и знаат што е најдобро за американските интереси во светот. Сигурни сме дека блиските односи со Македонија се добри и за нас.

Филип Рикер

Сепак, во случаите на Мртво Море и на Литванија може да се забележи една заедничка нишка. Имено, и покрај тоа што нивните имиња би се смениле заради економски причини, иако тие иницијативи немаат никаква врска со идентитетот на Израелците и на Литванците, сепак тие се решени тоа да го верификуваат на референдум. И никако поинаку. Тоа е правило во демократските општества. Одамна поминаа времињата на Сталин, на Пиноче, на Чаушеску, чиј збор беше пресуден и над граѓанскиот. Доколку може за обичен трамвајски превоз во некој град да се распишува референдум, ако истото тоа се направи како реакција на зголемувањето на цените на тестенините во Италија, тогаш промена на име на држава со притисок еднадвор, не само што мора да се најде на референдумско изјаснување, туку сите сили во државата треба да работат на негово отфрлање.

Македонското име е длабоко поврзано со идентитетот, духот и со достоинството на македонскиот народ, па оттука секое посегнување кон некаков компромис е велепредавство и антиуставен чин.

Поминаа вековите кога една држава можеше на еден народ да му го смени идентитетот или името. Денес, во XXI век владеат демократските принципи и правото на самоопределување на секој. Грција е поголема, ние сме помали. Тие можеби се силни, ние послаби. Но, никогаш нема да се успее на македонскиот народ да му се смени идентитетот, а македонската држава и сите граѓани ќе работат за заштита на нашиот национален идентитет.

Антонио Милошоски

ПОСЛЕДНИОТ КРУГ ОД МАРАТОНСКАТА ТРКА

Битката за името меѓу Македонија и Грција се разви до еден стадиум врз чија основа сега уште потешко може да се дојде до заедничко прифатливо решение. Победата на Македонија во овој ирационален спор може да се оствари со поинакво сценарио од она кое во моментот се спроведува. Неизбежна е дипломатска офанзива низ сите континенти и лобирање кај сите земји-членки на Обединетите нации да ја напуштат политиката на понижувачкото обраќање кон нас и во меѓународните релации. Краткорочниот грчки удар со Конго и Мексико, како и возвратниот чекор со Индија, јасно покажува дека во наредниот период тоа ќе биде стратегијата со која или ќе го добиеме или ќе го изгубиме спорот. Оваа игра даде резултати прво за соседот, а потоа и за нас. Предноста е на наша страна. Ние имаме повеќе од 120 држави во светот, кои го признаваат и почитуваат уставното име и нашиот национален идентитет и култура. Грција сега работи да го избрише длабокото негативно салдо кое го има, додека ние, пак, да го поправиме позитивниот биланс.

Мораме да признаеме дека борбата е нерамноправна. Се "тепаме" со земја, која е дел од НАТО и од ЕУ, со земја која добива поддршка и солидарност од нејзините сојузници. Но, и покрај тоа

нејзината идеологија трпи порази. Вистината и правдата секогаш на крај победуваат. Време е да ги впрегнеме сите потенцијали со кои располагаме, да ги искористиме резултатите кои во изминатите години се постигнати. Било каков компромис за името направен со Грција ќе значи фијаско на македонската дипломатија и на македонските лобирања во светот да нè признаат како Македонија. Тогаш сите признанија на нашето уставно име ќе станат беспредметни. Во наши раце имаме силен адут. Речиси две третини од земјите во светот го испочитуваат нашиот природен идентитет. Зошто сега би го напуштиле последниот круг од маратонската трка, кога гледаме дека Грција веќе папсала од трчањето? Победата не смееме да ја испуштиме од раце, макар и со одредено задоцнување кога се во прашање евроинтеграциските текови. Економијата и стандардот се битна категорија за секоја држава и секој народ, но не се побитни од сопствениот идентитет и постоење.

Генерациите зад нас, кои се бореле за ова парче земја, гладувале и лееле крв за да ја истуркаат својата национална идеологија. Оние кои се продавале за неколку гроша, историјата и до денес ги памети и ги проколнува. Затоа, не треба да ѝ се продадеме на Европа и на грчката шизофренија за некакво членство во НАТО. Тоа членство тежи исто колку и неколкуте гроша, на чија позадина е испишано предавство.